

Αριθμός 960/2020

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 27 Μαρτίου 2018, με την εξής σύνθεση: Αικ. Χριστοφορίδου, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Β. Κίντζιου, Χρ. Σιταρά, Σύμβουλοι, Ε. Σκούρα, Μ. Αθανασοπούλου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Τσαπαρδώνη.

Για να δικάσει την από 25 Αυγούστου 2017 έφεση:

του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας» (Ο.Ε.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Μητροπόλεως 12-14), το οποίο παρέστη με τη δικηγόρο Ελευθερία Πατρικίου (Α.Μ. 20523), που την διόρισε με απόσπασμα πρακτικού του,

κατά του Παρασκευά Δημακόπουλου του Νικολάου, κατοίκου Μοσχάτου Αττικής (Ομήρου 17), ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Σοφία Γκιοκά (Α.Μ. 28873), που την διόρισε με πληρεξούσιο,

και κατά της υπ' αριθμ. 1429/2017 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Ε. Σκούρα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία του εκκαλούντος Οικονομικού Επιμελητηρίου, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους εφέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η έφεση και την πληρεξουσία του εφεσιβλήτου, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

./.

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ á τ ο ν Ν ó μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης εφέσεως δεν απαιτείται κατά νόμο η καταβολή παραβόλου.

2. Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της 1429/2017 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία ακυρώθηκε η σιωπηρή απόρριψη από το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος» (Ο.Ε.Ε.) της υποβληθείσας ενώπιόν του στις 20.7.2015 «αίτησης θεραπείας - αίτησης εγγραφής» του εφεσιβλήτου στα μητρώα του και αναπέμφθηκε η υπόθεση στο ως άνω επιμελητήριο προκειμένου να τον εγγράψει στα μητρώα του.

3. Επειδή, στο δεύτερο και στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως το δεύτερο εδάφιο προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και το τρίτο με την παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ν. 4446/2016 (Α' 240), ορίζεται ότι: «Η έφεση επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο σχετικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων ως ισχυρισμοί η προβολή των οποίων με το δικόγραφο της έφεσης απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου αυτής, νοούνται εκείνοι που αναφέρονται με τρόπο συγκεκριμένο σε κριθέν νομικό ζήτημα, αναγόμενο στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου που

εφαρμόσθηκαν από την εκκαλούμενη απόφαση και όχι απλώς στην ορθή ή μη υπαγωγή πραγματικών περιστατικών σε εφαρμοσθέντα κανόνα δικαίου ή σε ζητήματα αιτιολογίας, συνδεόμενα με το πραγματικό της κρινόμενης υπόθεσης. Εξάλλου, για να κριθεί αν ασκείται παραδεκτώς η έφεση, ο εκκαλών πρέπει να προβάλει απαραίτητως με το εισαγωγικό δικόγραφο αυτοτελείς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς με τους οποίους να καθορίζεται ποιο είναι το επίμαχο νομικό ζήτημα που κρίθηκε, περαιτέρω δε να επικαλείται συγκεκριμένα την απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου ή τις τελεσίδικες ή ανέκκλητες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων προς τις οποίες υπάρχει αντίθεση της εκκαλούμενης αποφάσεως ως προς το ίδιο –και όχι ανάλογο ή παρόμοιο– νομικό ζήτημα, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της διαφοράς (ΣτΕ 2774/2017, 1986/2015, 4160/2014, 706/2013, 4328/2012 κ.ά.).

4. Επειδή, με την εκκαλούμενη απόφαση έγιναν δεκτά τα εξής: «Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών [ήδη εφεσίβλητος] είναι κάτοχος πτυχίου «Bachelor of Science in Accounting and Management Information Systems» του Πανεπιστημίου του Ηνωμένου Βασιλείου «University of Hertfordshire», το οποίο απέκτησε στις 19.7.1999. Στις 31.7.2014 υπέβαλε στο Ο.Ε.Ε. αίτηση, συνοδευόμενη από δικαιολογητικά, με την οποία ζήτησε να εγγραφεί στα μητρώα του ως λογιστής – φοροτεχνικός. Με την αίτηση αυτή συνυπέβαλε α) τον από 19.7.1999 τίτλο σπουδών (Bachelor of Science) με ειδίκευση στη Λογιστική και τα Πληροφοριακά Συστήματα Διοίκησης του Πανεπιστημίου του Hertfordshire και β) την από 25.7.2014 απόφαση του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (Σ.Α.Ε.Π.), με την οποία αναγνωρίστηκε σ' αυτόν η επαγγελματική ισοδυναμία του τίτλου «Bachelor of Science in Accounting and Management Information Systems» του προαναφερόμενου ιδρύματος τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης του Ηνωμένου Βασιλείου, με τους τίτλους των πτυχιούχων

του Τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, στο πλαίσιο του ημεδαπού εκπαιδευτικού συστήματος, με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ισχύουσας στην Ελλάδα νομοθεσίας. Το Επιμελητήριο παρέλαβε το φάκελο, καθώς και την από 31.7.2014 αναγγελία έναρξης επαγγέλματος λογιστή – φοροτεχνικού Β΄ τάξης, χωρίς όμως να πρωτοκολλήσει την αίτηση εγγραφής ούτε τη σχετική αναγγελία. Επακολούθησε αλληλογραφία του Ο.Ε.Ε. με το Συνήγορο του Πολίτη, τη διαμεσολάβηση του οποίου είχε ζητήσει ο αιτών με την 49865/6-10-2014 αναφορά του. Στο πλαίσιο της αλληλογραφίας αυτής, γνωστοποιήθηκε με το Φ/2/162/8.1.2015 έγγραφο του Προέδρου του Ο.Ε.Ε. ότι η καθυστέρηση στην εξέταση από τον Ο.Ε.Ε. της προαναφερόμενης αίτησης εγγραφής οφείλεται στην αδυναμία του Σ.Α.Ε.Π να αποστείλει το πλήρες πρακτικό αναγνώρισης του τίτλου σπουδών του αιτούντος, όπως είχε ζητηθεί από το Ο.Ε.Ε., δεδομένου ότι κατά το συγκεκριμένο χρόνο, το Σ.Α.Ε.Π. δεν είχε ακόμα συγκροτηθεί, εκ νέου, σε σώμα. Επίσης, γνωστοποιήθηκε ότι με το Φ/1/1/1794/10.3.2015 έγγραφο του Προέδρου του Ο.Ε.Ε. προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων διατυπώθηκε η διαφωνία του Ο.Ε.Ε. για τον τρόπο αναγνώρισης από το Σ.Α.Ε.Π. της επαγγελματικής ισοδυναμίας του τίτλου σπουδών στην περίπτωση του αιτούντος, αλλά και γενικότερα για τον τρόπο αναγνώρισης της επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης άλλων κρατών μελών από ιδιωτικές σχολές και κολλέγια στην Ελλάδα, με βάση συμφωνίες δικαιόχρησης (franchise) ή πιστοποίησης (validation) με τα ξένα Πανεπιστήμια, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4093/2012 και ζητήθηκε η αλλαγή του νομοθετικού καθεστώτος με την ενίσχυση του ρόλου του Ο.Ε.Ε. στη διαδικασία αναγνώρισης. Ειδικότερα, γνωστοποιήθηκε ότι με το προαναφερόμενο έγγραφο εκφράσθηκε η αντίρρηση του Ο.Ε.Ε. για το ότι στην περίπτωση του αιτούντος τα μέλη του Σ.Α.Ε.Π. αποφάνθηκαν χωρίς τη συμμετοχή εκπροσώπου του Ο.Ε.Ε. και υιοθέτησαν τη γνωμοδότηση ειδικού

επιστήμονα που αφορούσε άλλη υπόθεση κατόχου ίδιου τίτλου σπουδών, χωρίς προηγουμένως να εξετάσουν τη συνάφεια του προγράμματος σπουδών του προαναφερόμενου εκπαιδευτικού ιδρύματος της Βρετανίας με εκείνο του Τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Κατά της σιωπηρής απόρριψης της από 31.7.2014 αίτησης εγγραφής, ο αιτών υπέβαλε στις 20.7.2015 την με αριθ. πρωτ. 4/5491 αίτηση θεραπείας, με την οποία ζήτησε την επανεξέταση της αίτησης εγγραφής του. Κατά της σιωπηρής άρνησης του Ο.Ε.Ε. να αποφανθεί επί της ως άνω αίτησης θεραπείας, ο αιτών άσκησε στις 21.12.2016 [...] αίτηση ακύρωσης». Το δικάσαν διοικητικό εφετείο έκρινε ότι από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 45 παρ. 1 και 4 και 46 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), καθώς και 12 του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (Α' 45), που αφορά την τήρηση πρωτοκόλλου υπηρεσίας, «συνάγεται ότι ως υποβολή, εκ μέρους του αιτούντος, αίτησης εγγραφής στα μητρώα μελών του Ο.Ε.Ε. νοείται η καταχώριση της αίτησης στο βιβλίο εισερχομένων του Ο.Ε.Ε., κατά τις κείμενες διατάξεις. Εάν η αίτηση εγγραφής δεν πρωτοκολληθεί, δεν ξεκινά η τρίμηνη προθεσμία, μετά την άπρακτη πάροδο της οποίας τεκμαίρεται η απόρριψη της αίτησης εγγραφής. Άλλωστε, μόνο εάν καταχωρισθεί η αίτηση εγγραφής στο βιβλίο εισερχομένων, υπάρχει βεβαιότητα ως προς το χρόνο υποβολής και το περιεχόμενο αυτής (πρβλ. ΣτΕ 675/2013). Ως εκ τούτου, η από 31.7.2014 αίτηση εγγραφής, η οποία ουδέποτε πρωτοκολλήθηκε στο βιβλίο εισερχομένων του Ο.Ε.Ε., πρέπει να θεωρηθεί ως μη υποβληθείσα και η από 20.7.2015 αίτηση θεραπείας να θεωρηθεί ως αίτηση εγγραφής. Ενόψει των ανωτέρω, αφετηρία της τρίμηνης προθεσμίας, μετά την άπρακτη πάροδο της οποίας εκδηλώθηκε η σιωπηρή άρνηση του Ο.Ε.Ε. να εγγράψει τον αιτούντα στα μητρώα μελών του, δεν είναι η 1.8.2014, αλλά η 21.7.2015, δηλαδή η επομένη από την υποβολή της αίτησης θεραπείας - αίτησης εγγραφής και η κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, η οποία

κατατέθηκε στις 21.12.2015, είναι εμπρόθεσμη, ο δε ισχυρισμός του Ο.Ε.Ε. περί του αντιθέτου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος». Περαιτέρω, το διοικητικό εφετείο έκρινε ότι από τις διατάξεις των άρθρων 1 του ν. 3696/2008 «Ίδρυση και λειτουργία Κολεγίων και άλλες διατάξεις» (Α' 177), όπως η παρ. 1 αντικαταστάθηκε από την παρ. 23α του άρθρου 30 του ν. 4111/2013 (Α' 18), 49 του ν. 4264/2014 (Α' 118/15.5.2014), 3 παρ. 1 του ν. 1100/1980 (Α' 295), όπως ισχύει μετά από την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 2515/1997, και 1 παρ. 1 του ν. 2517/1997 «συνάγεται ότι από την έκδοση απόφασης του Σ.Α.Ε.Π., με την οποία αναγνωρίζεται το δικαίωμα άσκησης ορισμένου επαγγέλματος στον κάτοχο τίτλου τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης τρίτων χωρών της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3696/2008, ο τελευταίος έχει το δικαίωμα να ασκεί το αντίστοιχο επάγγελμα στην Ελλάδα, το δε Ο.Ε.Ε. υποχρεούται, επί υποβολής σχετικού αιτήματος, να εγγράψει αμέσως τον ενδιαφερόμενο στα μητρώα του, έτσι ώστε αυτός να είναι σε θέση να ασκεί όλα τα δικαιώματα και να απολαύει όλων των ευεργετημάτων που απονέμει η ελληνική νομοθεσία στα μέλη του Ο.Ε.Ε. (πρβλ. ΣτΕ 1375/2016, 249/2009, 2074/2008, 369/2008, 3076/2007, 1331/2003 κ.ά.)». Κατόπιν τούτων, το διοικητικό εφετείο έκρινε ότι «το Ο.Ε.Ε. ήταν υποχρεωμένο να προχωρήσει πάραυτα στην εγγραφή του αιτούντος στα μητρώα του, δοθέντος, μάλιστα, ότι σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή του διοικητικού δικαίου, η νομιμότητα της απόφασης του Σ.Α.Ε.Π., η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα, δεν ήταν δυνατόν, σε καμιά περίπτωση, να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως από το Ο.Ε.Ε. κατά την εξέταση του υποβληθέντος ενώπιόν του αιτήματος εγγραφής του αιτούντος στα μητρώα του, ούτε, άλλωστε, είναι δυνατόν να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως από το Δικαστήριο τούτο, στα πλαίσια της παρούσας δίκης (πρβλ. ΣτΕ 1375/2016, 249/2009, 2074/2008, 369/2008, 3076/2007, 1331/2003). Κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη από το Ο.Ε.Ε. της υποβληθείσας ενώπιόν του αίτησης

εγγραφής του αιτούντος και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Ο.Ε.Ε., προκειμένου να εγγράψει τον αιτούντα στα μητρώα του (βλ. ΣτΕ 1375/2016, 249/2009, 2074/2008, 369/2008, 3076/2007, 1331/2003)».

5. Επειδή, προς θεμελίωση του παραδεκτού ασκήσεως της εφέσεως, το εκκαλούν Οικονομικό Επιμελητήριο προβάλλει με το δικόγραφο της εφέσεως τον ισχυρισμό ότι υπάρχει αντίθετη νομολογία προς την κρίση του δικάσαντος διοικητικού εφετείου σχετικά με την προθεσμία μετά την πάροδο της οποίας τεκμαίρεται η σιωπηρή απόρριψη. Ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται ειδικότερα προς θεμελίωση του παραδεκτού λόγου εφέσεως με τον οποίο πλήττεται η κρίση της εκκαλούμενης απόφασης περί του εμπροθέσμου και εν γένει παραδεκτού της αιτήσεως ακυρώσεως και με τον οποίο προβάλλεται ειδικότερα ότι η αίτηση – αναγγελία έναρξης επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού, κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 του π.δ. 340/1998, καταχωρήθηκε στο ειδικό ηλεκτρονικό σύστημα των υπηρεσιών του ΟΕΕ και δεν υπήρχε αμφιβολία, ώστε να δύναται να θεωρηθεί ότι η από 20.7.2015 αίτηση θεραπείας πρέπει να θεωρηθεί ως αίτηση εγγραφής, όπως έκρινε το δικάσαν δικαστήριο, καθώς και ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 6 του π.δ. 340/1998, με την πάροδο μηνός από την αναγγελία τεκμαίρεται η σιωπηρή απόρριψή της και όχι με την πάροδο τριμήνου, όπως επίσης εσφαλμένα έκρινε το διοικητικό εφετείο. Σε σχέση προς τον ανωτέρω ισχυρισμό του παραδεκτού, το ΟΕΕ προσκόμισε με υπόμνημα την παραμονή της δικασίμου την 1579/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ενώ με υπόμνημα που κατέθεσε μετά τη συζήτηση δήλωσε, προσκομίζοντας και σχετικά στοιχεία, ότι η απόφαση αυτή έχει καταστεί αμετάκλητη. Η απόφαση αυτή όμως δεν αφορά το κριθέν με την εκκαλούμενη απόφαση νομικό ζήτημα, προεχόντως διότι με αυτήν δεν εφαρμόζεται η ισχύουσα κατά τον κρίσιμο χρόνο διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 4 του π.δ. 340/1998 όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση της παραγράφου αυτής με την παρ. 2 του άρθρου 20 του

ν. 4111/2013 (Α' 18), αλλά η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 4 του π.δ. 340/1998. Οι διατάξεις δε αυτές είναι μάλιστα θεμελιωδώς διάφορες, διότι στη διάταξη της παρ. 8, που εφάρμοσε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης με την προσκομιζόμενη 1579/2013 απόφασή του, προβλεπόταν η έκδοση αποφάσεως για τη χορήγηση ή μη της άδειας εντός δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης, ενώ στη νέα, εφαρμοστέα κατά χρόνο στην κρινόμενη υπόθεση διάταξη της παρ. 6, προβλέπεται ότι η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός μηνός και ότι σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης του μηνός, η άσκηση του επαγγέλματος επιτρέπεται αυτοδικαίως. Επομένως, ο ανωτέρω ισχυρισμός περί παραδεκτού ασκήσεως της εφέσεως πρέπει να απορριφθεί, διότι η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, την οποία επικαλείται το εκκαλούν Ν.Π.Δ.Δ. δεν είναι αντίθετη προς την κρίση του δικάσαντος Εφετείου, κατά την εκτεθείσα στη σκέψη 3 έννοια των διατάξεων του άρθρου 58 παρ. 1 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, αφού με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο δεν εφάρμοσε τις ίδιες διατάξεις και συνεπώς δεν επέλυσε το ίδιο νομικό ζήτημα.

6. Επειδή, περαιτέρω, προς θεμελίωση του παραδεκτού ασκήσεως της εφέσεως προβάλλεται και ότι «δεν υπάρχει νομολογία του ΣτΕ σχετικά με την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των τίτλων σπουδών των κολλεγίων». Ο ισχυρισμός όμως αυτός, πέραν της αοριστίας του, δεν πλήττει την κρίσιμη, ως στηρίζουσα το διατακτικό, σκέψη της εκκαλούμενης αποφάσεως, περί της αδυναμίας ασκήσεως παρεμπόπτοντος ελέγχου της αποφάσεως του Σ.Α.Ε.Π., με την οποία αναγνωρίσθηκε η επαγγελματική ισοδυναμία βάσει της οποίας ο εφεσίβλητος απέκτησε το δικαίωμα να ασκεί στην Ελλάδα το αντίστοιχο επάγγελμα και συνακόλουθα να αξιώσει την εγγραφή του στα μητρώα του εκκαλούντος Ο.Ε.Ε. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται απαραδέκτως.

7. Επειδή, κατόπιν τούτων και δεδομένου ότι δεν προβάλλεται

./.

άλλος ισχυρισμός για θεμελίωση του παραδεκτού ασκήσεως της εφέσεως, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την έφεση.

Επιβάλλει στο ν.π.δ.δ. Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 18 Απριλίου 2019

Η Προεδρεύουσα Σύμβουλος

Η Γραμματέας

Αικ. Χριστοφορίδου

Μ. Τσαπαρδώνη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 12ης Μαΐου 2020.

Η Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Μ. Καραμανώφ

Ι. Παπαχαλαράμπος

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα, ...

Η Πρόεδρος του Δ' Τμήματος   Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος